

безпеки, захищеності, комфорту, невимушеності та свободи за рахунок підтримки творчих починань особистості; ціннісне ставлення до проявів творчості (безумовне оцінювання майбутніх фахівців як стимул до конструктивної та плідної співпраці й співтворчості); індивідуальний творчий стиль професійної діяльності викладача; застосування методів проблемного навчання, активізації творчого мислення, евристичних прийомів, дивергентних завдань та ін.

Задля розвитку креативності студентів має бути наявне нерегламентоване довкілля з відкритими відносинами та наслідування творчій особистості. Такий розвиток відбувається під впливом мікросередовища і наслідування через формування системи мотивів і Особистісний розвиток студента та формування готовності до майбутньої профдіяльності є чинниками оптимізації освітнього процесу. Тому креативність тут виражається щонайперше в постановці проблеми як особистісної і наповненої персоніфікованим змістом. Цьому сприяє системний психоформувальний вплив на студентів через створення комплексу відповідних умов навчання і виховання.

Список використаних джерел

1. Артемова О.І. Розвиток креативного потенціалу майбутніх практичних психологів в процесі професійної підготовки. *Збірник наукових праць РДГУ*. 2014. №3. С. 19-22.
2. Шандрук С.К. Психологічні засади розвитку професійних творчих здібностей майбутніх практичних психологів : 19.00.07 : дис. ... д-ра психол. наук ; Тернопільський нац. ун-т . Тернопіль, 2016 . 458 с.
3. Хомуленко Т. Б. Аналіз змісту поняття креативність. *Вісник ХНУ*. № 539. Сер. Психологія. 2002. С. 211-216.

Коломієць Г.

*студентка магістратури
юридичного факультету*

*Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: к. іст. н., доцент кафедри
інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ*

Лотоцька О.П.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА АДМІНІСТРУВАННЯ

Інформація відіграє величезну роль в житті людей та є головним ресурсом, яким людина користується кожного дня. На основі володіння інформацією про різні процеси і явища можна ефективно й оптимально будувати будь-яку діяльність, яка безперечно буде успішною. Більшість населення в інформаційному суспільстві зайнята в сфері обробки інформації або використовує інформаційні й комунікаційні технології у своїй повсякденній виробничій діяльності.

В сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає та стає важливим ресурсом для ефективної роботи організації. У багатьох економічно розвинених країнах масово створюються інформаційно-аналітичні служби в різних органах державної влади, приватних структурах тощо. Причинами такого бурхливого розвитку інформаційно-аналітичних служб є [1, с. 18]:

- Систематичне та об'єктивне зростання руху суспільних, економічних, політичних процесів у світовому масштабі з їх структурованим та динамічним розвитком.
- Ускладнення соціальних систем веде до росту їх нестабільності та кризових явищ.
- Напружена динаміка росту соціальних процесів створює великі неконтрольовані та суперечливі потоки інформації.

- Аналітичні служби дозволяють приймати такі управлінські рішення, які не провокують конфліктів, контролюють та прогнозують кризові явища.

Поняття «інформаційно-аналітична діяльність» розглядається як ціла робоча система з двох рівноцінних рівнів, а саме:

1. Інформаційний рівень – полягає в пошуку, зберіганні, збиранні та поширенні інформації.

2. Аналітичний рівень – полягає в обробленні, узагальненні, аналізі та перетворенні інформації, розробку висновків, рекомендацій, пропозицій та тенденцій.

На основі цього виділяються суто інформаційну та аналітичну діяльність, які так само можуть існувати окремо у кожній організації. Інформаційна діяльність – діяльність із забезпечення працівників організацій даними, які необхідні для вирішення покладених на них завдань. Аналітична діяльність – це усвідомлений процес вирішення певних завдань із застосуванням різних методів аналізу, ефективність якого залежить від рівня методологічної, інструментально-процесуальної, політико-управлінської та комунікативної компетентності особистості [2].

Інформаційна ж аналітика – це складна комплексна діяльність, що ґрунтується на природному інтелекті та комп'ютерній технології оперування інформаційними масивами.

- 3 самого початку інформаційна аналітика виконує завдання якісно-змістовного перетворення первинної інформації, функціонально перетинаючись з науковою (виробництво нового знання) і управлінською (розробка варіантів рішень, сценаріїв) діяльністю.

Інформаційно-аналітична діяльність – це сукупність дій на основі концепцій, методів, засобів, нормативно-методичних матеріалів для збору, накопичення, обробки та аналізу даних з метою обґрунтування та прийняття рішень [3, с.242].

Інформаційно-аналітична діяльність є широкою і багатогранною сферою діяльності, яка включає в себе підбір і систематизацію фактів щодо певного питання, їх оцінку, відбір, тлумачення, чітке й продумане викладення в усній або письмовій формі. Вона певною мірою захищає керівників та управлінців від ризиків та небезпек, рекомендує те чи інше ефективне управлінське рішення, прогнозує наперед наслідки його прийняття, неприйняття чи бездіяльності.

Інформаційно-аналітична діяльність має такі функції [3, с. 271]:

1. Управлінська, яка забезпечує всі етапи управлінської діяльності інформацією, а саме підготовку, прийняття управлінських рішень, контроль за їх виконанням.

2. Діагностична, яка спрямована на отримання об'єктивної картини ситуації, що склалася, та відповідно її діагностувати.

3. Застерегаюча, яка виявляє проблеми, різні небезпеки, конфлікти та дозволяє їх уникнути.

4. Пізнавально-ментальна, яка сприяє зміні розуміння сутності явищ і ментальності управлінців.

Отже, інформаційно-аналітична діяльність є інструментом для вирішення управлінських проблем різної складності, дозволяє знайти оптимальне управлінське рішення і є одним з важливих чинників стабільності і життєдіяльності суспільства.

Список використаних джерел

1. Варенко В. М. Інформаційно-аналітична діяльність: навчальний посібник. Київ: Університет «Україна», 2014. 417 с.

2. Захарова В.І., Філіпова Л. Я. Основи інформаційно-аналітичної діяльності: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2013. 336 с.

3. Сурмин Ю. П. Теория систем и системный анализ: учебное пособие. Киев: МАУП, 2003. 368 с.